

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מדוע קריאת שמע לא נשמעת? (תיקון מ"ג ותיקון ל')

אור הזוהר 189 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

מדוע "אין קול ואין עונה" - וקריאת שמע אינה נשמעת?
מדוע השפע שעם ישראל ראוי לו אינו מושפע אליו?
ונשמותינו משולות לארץ חרבה ויבשה?

בדורינו, דור האחרון של גאולה, היינו אמורים לגלות אור עצום ונשגב, אבל איפה אנו מצויים? אין לנו שמחה אמיתית, אין לנו האור הנשגב שראוי לנו כעם קדוש, יש לנו אור שמחיייה את קיומינו, כמו חיים לקיום של צמחים ובהמות, אנו נשמות קדושות, וללא אור צחצחות ממרומים, שגנוז בלימוד הזוהר הקדוש - אנו כבויים, אנו משולים לבני מלכים, הקשורים בתוך בור ופנינו מצופות בזפת, אנו כמשוגעים, מתהלכים בחיינו כסהרורים באפילה, אנו אמורים להיות אבן השתייה של כל העולם, ואם אין לנו, מה ניתן? "אין נותן מה שאין בו" והתוצאה: רבים קמים עלינו, העבד בא ובוטט באדונו, אנו תחת איום של פצצת אטום כל העולם עומד בפני מלחמת עולם שלישית, אחוז מלחמות, אסונות, ופורענויות.

ומדוע כל זה?

כי אנו לא עושים תפקידנו!

מה תפקידנו?

האם יש אחראים לכל זה?

הכל לפניכם מהזוהר הקדוש - בתיקון מ"ג ותיקון ל'

פירות הנושרים להלכה זלמעשה

ומבאר, וְדָא אֵיהוּ וְנִקְרָר יְחֻרְבַּי וְיִבְשׁוּ (ישעיהו י"ט ה), וְזֶה הוּא נִקְרָר יְחֻרְבַּי וְיִבְשׁוּ, כלומר היסוד חרב ויבש ממימי השפע, ואינו יכול להשפיע למלכות, בְּהֵוָה זְמַנָּא דְאֵיהוּ יְבֵשׁ בְּאוֹתוֹ הַזְמַן שֶׁהוּא יבש, וְאֵיךְ יְבֵשׁוּ, והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צְוֹחִין בְּגִין לְתַתָּא בְּיַחְדָּא וְאִמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל" להעלות התפילה כתיקונה, וְאִין קוֹל כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, וְאִין עוֹנָה, ובגלל כך אין נענית ומתמלאת בקשתם בתפלתם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי א כח) אֵץ יִקְרְאוּנִי (כלומר, דאז הוא קריאת שמע ותפלה, גר"א) וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקב"ה בקריאת שמע, אבל וְלֹא אֶעֱנֶה. אני לא אענה אותם בתפלתם (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכסא מלך).

וְהָכִי מָאן דְּגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קְבֵלָה וְחֻקְמָתָא מְאֹרְיִיתָא דְבַעַל פָּה וּמְאֹרְיִיתָא דְבְּכֻתָב, וכמו כן (כמו שכתב למעלה בתיקון מ"ב על מאן דפגים

כבר כתב מרנא רבינו ישראל מאיר הכהן הגדול החפץ חיים זצ"ל, כי מלפנים כל יהודי הפשוט ביותר היתה אמונתו בדברי הזוהר הקדוש באמונה חושית פשוטה ואמיתית בלי שום פקפוק כלל, עכת"ד.

וזאת למודעי אם בדורות שעברו לא היה מצוי ספר הזוהר ומה גם בדפוס בהיר לכל אחד, היה תירוץ ליצר הרע לומר איני יודע.

אך כיום שיצאו ספרי הזוהר במהדורות נאות ומשובחות, עם תרגום ללשון הקודש שכל בר בי רב יכול לקרוא ולהבין, תמו וספו כל התירוצים.

זוה לשון תיקוני זוהר תיקון מ"ג:

מדוע קריאת שמע אינה נשמעת?

בְּרֵאשִׁית תִּמְן אֶת"ר יב"ש, אמר רבי שמעון, במלת בראשית יש אותיות את"ר יב"ש, ביאור היסוד הנקרא מקום, הוא יבש,

תיקון ל' - מי הם האחראיים?

בתיקוני זוהר תיקון ל': וי לון דגְרָמִין עֲנִיּוּתָא וְחַרְבָּא וּבִיזָה וְהָרָג וְאַבְדָּן בְּעֵלְמָא, וְהָאִי רוּחַ דְּאַסְתַּלַּק אִיהוּ רוּחַ דְּמִשְׁיִים כְּמָה דְּאַתְמַר, וְאִיהוּ רוּחַ הַקְדָּשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דְּעֵת וְיִרְאַת ה' (ישעיה יא ב).

הזוהר בלשון הקודש: וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אֹמֵר קְרָא, כְּמוֹ קְרָא נָא הִישׁ עוֹנֵךְ וְאֵל מִי מְקַדְּוִשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אֹמְרַת מָה אֶקְרָא, כָּל הַבְּשָׂר חֲצִיר, הַפֶּל הֵם כְּבִהְמוֹת שְׂאוֹכְלוֹת חֲצִיר, וְכָל חֲסִדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֲסִד שְׂעוֹשִׁים, עוֹשִׁים לְעַצְמָם. וְאֶפְלוּ כָּל אֵלוֹ שְׂמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה, כָּל חֲסִד שְׂעוֹשִׁים - לְעַצְמָם עוֹשִׁים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכָּר כִּי בְּשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזוּהִי רִחוּוֹ שֶׁל מִשְׁיָח, אוֹי לְהֵם מִי שְׂגוֹרְמִים שְׂיִלְךָ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם שְׂעוֹשִׁים אֶת הַתּוֹרָה יִבְשֶׁה, וְלֹא רוֹצִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וְגוֹרְמִים שְׂמִסְתַּלַּק מֵעֵין הַחֲכָמָה, שְׂהִיא י' מִמְּנָה, וְנִשְׂאָרָת ב' יִבְשֶׁה, אוֹי לְהֵם שְׂגוֹרְמִים עֲנִיּוּת וְחַרְבַּ וּבִיזָה וְהָרָג וְאַבְדָּן בְּעוֹלָם, וְהָרוּחַ הַזֶּה שְׂמִסְתַּלַּקֵת הִיא רוּחַ הַמִּשְׁיָח, כְּמוֹ שְׂנַתְבָּאָר, וְהִיא רוּחַ הַקְדָּשׁ, וְהִיא רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דְּעֵת וְיִרְאַת ה' (תיקוני זוהר תיקון ל).

על כן, כל האדמוריים, רבנים, ראשי ישיבות, מגידי שיעור בדף היומי ובשולחן ערוך, בעלי מוסר, ומלמדים, שלא מעוררים את תלמידיהם על לימוד הזוהר הקדוש, אחראים על כל האסונות כמו שאמר הרשב"י בזוהר הקדוש, ואם אינם משגיחים בדברי התנא האלוקי הרשב"י ע"ה, הרי הם חשודים באפיקורסות רח"ל ובכלל כת הדרדעים המוחרמים מלפני מאה שנה על ידי 156 גאונים וצדיקים קדושים מלאכי עליון גדולי עולם זיע"א, וכל המעיין בדבריהם שם תסמנא שערות ראשו ויתחלחלו כל אבריו מגודל החומרא והפלגה שקיללו ואררו את כל המשתייך עמהם, ואסרו את יינם כיון נסך, ואסרו אותם כגויים גמורים לכל דבריהם, ואסרו לשמוע תורה לא מפיהם, ולא מפי כתבם.

אבל אנחנו מאמינים בני מאמינים, שזאת התורה לא תהא מוחלפת, ועמך כולם צדיקים, וכולם ישמעו לדבריהם של מלאכי עליון, וכולם יתחילו ללמוד וללמד לכל הפחות דף זוהר ביום שלוקח רק דקה אחת, ובזה יתוודע לך מי הם הצדיקים ומי הם האפיקורסים הדרדעים!!! וקול קורא מאת ה' "הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת" (במדבר פרק טו כא), "וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמִּחְנָה וַיֹּאמֶר מִי לִידוּד אֵלַי וַיֵּאֲסֹפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לִוִּי" (שמות לב כ), כמו שכתוב בזוהר הקדוש שהקדוש ברוך הוא לעת הגאולה רוצה לגאול את ישראל אך אי אפשר שתשרה עליהם השכינה הקדושה עד שיסתלקו ויבדלו מהם כל מיני הערב רב. ואז ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, וכמו שְׂהֲרַעֲיָא מְהִימְנָא מִצְוָה אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זוּהַר הַקְדָּוֶשׁ דְּוּקָא, שְׂתוֹרַת הַרְשָׁבִי מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצִרִיף לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַת מְנוּחָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִגְאָלְנוּ (זוהר פְּתַח רִיט), וְאִם יַעֲסֻקוּ בְּלִימוּד הַזוּהַר הַקְדוֹשׁ, אוֹ זוֹכִים יִשְׂרָאֵל וְנִגְאָלִים תִּיכַף וּמִיד מִמֶּשׁ. כְּמוֹ שְׂאֵמַר אֵלֵיהוּ לְרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי "וּבִהָאִי חִיבּוּרָא דִּילְךָ יִתְפַּרְקוּן כַּד אִיגְלִיא בְּסוֹף יוֹמִיא" (כסא מלך תיקון מ"ג).

באות ברית), גם, מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה הפנימית מן התורה שבעל פה ומן התורה שבכתב, באמרו אין צריך ללמוד אלא פשט, וגרים דלא ישתדלון בהון, וגורם לבני ישראל שלא יתעסקו בחכמת הקבלה, ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, ואומרים שאין בתורה ובתלמוד אלא פשט התורה, ומכחישים את פנימיות וסתרי תורה, בודאי פאלו הוא יסלק נביעו משהוא נהר, בודאי נחשב לו כאילו הוא מסלק את נביעת שפע החכמה והבינה מן היסוד, ומשהוא גן, ומאותו הגן היא המלכות הנקראת גן, ווי ליה אוי לו לאדם זה, טב ליה דלא אתברי בעלמא, ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, טוב לו שלא היה נברא כלל בעולם, ולא היה לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה, כי אם היה עם הארץ שאינו ראוי ואינו יודע ללמוד קבלה, לא היה פוגם כל כך, אבל מי שלמד נגלות התורה, ומכחיש את פנימיות ונסתרות התורה, הוא מסלק את השפע והיחוד של היסוד, דאתחשב ליה פאלו אחרור עלמא לתהו ובהו, ועוד נחשב לו כאילו החזיר את כל העולם לתהו ובהו, כמו שכתוב לפני בריאת העולם "והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום" (בראשית א' ב), ובחטאו מגביר הקליפות וגורם שהנהר והגן יבשים בעונותיו, (והענין שבזמן הזה, הוא עולם התהו בלא תורה ובלא משיח, ואינון גרמין דיזיל משיח גר"א), ביאור דבריו הקדושים, שעל ידי שישראל עוסקים בלימוד הסוד, מביאים את העולם לתיקונו, ומזרזים את ביאת המשיח ברחמים, ואלו שאינם רוצים חלק בתורת הרשב"י, וגם מפריעים ומבטלים את ישראל מלימוד הזוהר הקדוש, הם מחזירים את העולם לתהו ובהו, ולא רוצים בתיקון העולם ובגילוי מלכות השם, ומעכבים ומונעים מהמשיח לבא), וגרים עניינותא בעלמא ואורף גלותא, והם אלו שגורמים עניות בעולם ואורך הגלות, כי אם אין שפע מישראל להשפיע ביסוד ומלכות, מאין יהיה שפע למטה, וכמו שכתב הבאר מים חיים שרק בלימוד תורה לשמה מעלים התורה למעלה ומורידים השפע לעולם הזה, ואם אין עליה, מאין יהיה השפעות למטה, ורק לומדי תורת הרשב"י הם לומדי תורה לשמה, (חסד לאברהם) ומי שלומד סתרי תורה מקיים את העולם, ומזרז את ביאת המשיח ברחמים (ביאור הגר"א דף צ"ב: וכסא מלך).

אם היתה עם הארץ יותר טוב לו, כי אינו פוגם אם אינו לומד קבלה... אכל מאן דאוליף תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ענשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף ליה, כי אחר עלמא לתהו ובהו, (כסא מלך בשם האריז"ל תיקון מ"ג).

**האומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות
טב ליה דלא אברי בעלמא**

ואוי להם לבירות מעלבונה של התורה הזאת והאומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא אברי בעלמא כמו שאמרו בתקונים (תיקון מג) זה לשונו: מאן דאסתלק קבלה וחקמתה מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דכתב וגרים דלא ישתדלון בהון ואמר דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא בודאי פאלו הנה אסתלק נביעו משהוא נהר ומשהוא גן ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההוא אורייתא דא תחשב ליה פאלו חזר עלמא לתהו ובהו וגרים עניות לעלמא וארף גלותא. עד כאן לשונו.